

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gid. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne osira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljake zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Novjše vesti.)

Dunaj 29. Ministerstvo za železnice je odredilo, da je dne 2. decembra praznovati v zmislu obratnega pravilnika.

Dunaj 29. Danes je prispelo semkaj darilo nemškega cesarja cesarju Franu Josipu. Darilo je dragocena namizna posoda iz porcelana, katero izročita poslanika grof Eulenburg in vojaški atašé grof Moltke jutri cesarju.

Dunaj 29. Prihodnja seja državnega zbora bode dne 6. decembra.

Budimpešta 29. Dan jubileja se bode slavil na veličasten način o udeležbi oficijelnih krogov. Slavnostni službi božji v cerkvi sv. Matije bodo prisustvovali vsi civilni in vojaški dostojanstveniki. V vseh vojašnicah se bode darovala slavnostna služba božja, na kar se razdelijo jubilejne kolajne.

Budimpešta 29. (Zbornica poslancev.) Minister za notranje stvari je poslance pismeno povabil, naj se udeležijo slavnostne službe božje, ki se bode darovala dne 2. decembra v cerkvi sv. Matije. Predsednik je vsled tega predlagal, naj ne bode dne 2. decembra nikake seje. Posl. Košut je govoril proti predlogu predsednikovemu, češ, da se Avstrija l. 1892 tudi ni udeležila 25-letnice cesarjevega kronanja na Ogerskem. Kakor je tudi govornikova stranka navdana odkrito ljubeznijo do svojega vladarja, vendar ne more sprejeti predloga govornikovega.

Govornik je predlagal, naj se preide na dnevni red. Potem, ko je še poslanec Szalay govoril proti predlogu predsednikovemu, je prišel govoriti ministerski predsednik baron Banffy, ki je izjavil, da se nikakor ne krši ogersko državno pravo,

ako sprejme zbornica predlog predsednikov. Posl. Olay in Sima sta govorila v zmislu opoziranja. Poslednji se je pridružil predlogu Kosutovemu in je rabil pri tem tako žaljive izraze, da ga je moral predsednik opomniti, naj spoštljiveje govori o vladarju. Szalay je predlagal, naj se da predlog predsednikov tiskati in naj se predloži v prihodnji seji. Potem, ko je še govoril poslanec Mandaras proti predlogu predsednikovemu, je bila zaključena razprava. Opozicija je predlagala, naj se o predlogu Szalayja, namreč, da se naj preloži razprava na jutri, glasuje po imenih. Tej želji je ugodil predsednik in odredil, da se razprava preloži na jutri. Predloga poslancev Rakovsky in Szent radi takojšnje razprave o predlogu predsednikovemu, sta se odklonila s 144 proti 126 glasovom.

Na to se je razprava preložila na jutri.

Havana 29. Vsled eksplozije večega števila zabojev, polnih patron za topove in puške, je ubitih mnogo oseb. Nadalje se poroča iz Havane: V prvem trenutku eksplozije ni bil sicer nikdo ubit, toda kmalo potem je umrlo mnogo oseb na dobljenih ranah. Za drugih petnajst oseb ni upanja, da ozdravijo.

New-York 29. V poslednjem viharju je v New-Yorku zgubilo življenje 7 oseb. V pristanišču v Bostonu in v njegovi okolici se je potopilo 35 ladij. Pri tem je utonilo 25—30 oseb.

O premeščenju dvornega svetnika Pokornega.

Da so ravnateljju pošte in brzobjava v Trstu, dvornemu svetniku Pokornemu, dnevi šteti tu med nami, to se je vedelo že precej časa in pričakovalo

je le, kedaj prinese novine službeno objavo o tem, kar je določeno. Gospod ravnatelj Pokorny se je bil zaračunal temeljito v računih svoje »politike«. Menil je moč, da mu zadošča, ako ima gospodovalno kliko tržaško na svoji strani in na podstavi te supozicije je uravnaval svoje postopanje toliko gledé personalij, kolikor gledé uradovanja v jezikovnem pogledu na glavnem in na podrejenih poštah uradih. Vsaki migljaj v »Piccolu« ali »Indipendentu« mu je bil ukaz, vsaka grožnja ali le znak ozlovoljenosti v teh dveh listih je zadoščal, da je v nervozni naglici odrejal in spremi njal tako, da je bilo po godu gospodovalni kliki. A časopisje te klike ne šteti s priznavanji, ako vidi, da kdo služi — kliki. In pohvale in priznavanja so se vrstila redno in perijodično na adresu dvornega svetnika Pokornega. In poslednji je bil srečen, zelo srečen. Ta sreča in glasni pojavi zadovoljstva v gospodovalni stranki so bili g. Pokornemu v vspodbujajo, da je vedno bolj lezel na jedno stran. V tej sreči je moč čisto pozabil na narodne odnose in boje v Trstu in na potrebe večine slovenskega prebivalstva v področju tega poštnege ravnateljstva. Zadovoljnost gospodovalne stranke mu je bila v nadomestilo za vse! Italijani so ga hipnotizovali popolnoma in v tej hipnozi je videl le njih in se niti menil ni za one, ki so menili drugače in katerih je — mnogo. Čim pa se je državni uradnik — in celo tak, ki stoji visoko gori na lestevici uradniške hierarhije — zgubil v taki omami, čim je nehal računati z vplivi in zahtevami od vseh strani, čim se je udal krivi veri, da mu ne treba računati z faktičnimi odnosi, in to še na mestu, kjer so ti odnosi tako komplikovani, kakor so v Trstu, in je tako jel vzbujati menenje, da je stopil doli z višine objek-

PODLISTEK

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOA.
Poslovenil Večeslavov.

Rade so me gledale ženske glave, dá, neka kolarska udovica iz mesta dala mi je namigniti po našem mlekarju, da ne bi se branila, ko bi jej hotel prinesiti jabolko. A ja! mislil sem jaz, prav je oče rekel: »Žena je angelj varuh, ki more biti tudi črni vrag«. Zastonj je čakala udovica, zastonj tudi druga dekleta po vasi, jaz sem stiskal obe očesi, pa beži! Ženskim glavam ni bilo drago to, osobito onim, ki niso mogle dočakati rožmarina; pa udri po meni, da sem ohol, da sem bahač, in več takega, kar more brbljati ženski jezik. Naposled so mi pridejali ime: »baron Ivica«. Sedaj veste, zakaj se imenujem tako. In to ime mi je ostalo. No, jaz sem se dobro odrezal in dekleta so se me ogibale, kakor mačka žerjavice. — Nu, slednjič sem se opekel tudi jaz.

»Dá, dá«, je dostavil Ivica in glava se mu je sklonila o tem. Neki mili spomin se je vzbudil v njego vi duši, neki sveti spomin; pa kakor da se je bal, odkriti ga meni, vzravnal je glavo ter nadaljeval kakor prej:

»Da vam povem, kako sa mi je pripetilo. Rekel sem vam že, da je moj oče obiskal vsako leto sveto Mater božjo bistriško in to vsakokrat, kadar je šla zagrebska procesija v Bistrico po stari

navadi, t. j. okolo polovice meseca julija. Leto dan po onem pogovoru na holmeu rekel mi je nekega dne moj oče: — »Ivica! pripravi se na pot. Bodočo sredo sprovede senator zagrebsko procesijo v Bistrico, in mi odidemo v sredo se zoro. Toda na vozu. Oprosti mi Bog moje grehe, rad bi šel peš, kakor sem tako delal skozi štirideset let, ali ne gre in ne gre, noge mi niso za nič; nu, upam v Boga in v sveto Mater božjo, da mi upiše v dobro tudi ta pohod. V sredo torej, ko se zasveti zora, upreži ti zelenea, pa v ime božje! Ti me bodiš vozil; itak bode to najbrže zadnji pot, ko bodem videl sveto Gospo bistriško. Bolje je, da si ti, moj prvenec, z menoj stareem«.

Tako je tudi bilo. V sredo sem zapregel zelenea, mati je spekla nekoliko kolačev, skuhala gnjat, in stavila na moj voz pet poličev starega vina in steklenico žganja, pa ko je pri sv. Marku zvonilo na prvo mašo, počil sem bičem, pa hajd mimo Stubice! Tu si je moj stari dal staviti štiri rogove, in ko smo se okrepili z dobro kapljico, šlo je dalje v Bistrico. Menda veste, kako je tam — ker ste mestni gospod. Tudi prej je tako bilo, samo da se je zbiralo več ljudij. Svet se je držal takrat več običajev, nego-li danes, a bogme tudi ta vaša velika gospoda iz Zagreba. Moj oče se je izpovedal pri fratrju, prejel sv. obhajilo, poklonil Materi božji voščeno svečo od dveh funtov in voščeno nogo in potem izpil z gospodom senatorjem boco ali dve vina. Drugega dne se je vrnila naša procesija domov. Solnce je peklo, kakor da mu je kdo pod-

kuril. Ostavili smo voz v krčmi, pa šli z zagrebsko procesijo do kapelice svetega Lacka. Prav lepo stoji erkvica na holmeu kraj ceste med visokimi gostimi drevesi, stoji vam kakor kaka rožica, vsajena od Bogorodičine roke. Tam, kake četrte ure od mesta, ustavljajo se Zagrebčani prvi krat. Naš sprevod je bil uprav gosposki. Nebo jasno, možnarji so grmeli z brega, vsi zvonovi so zvonili, pred nami so vihrale zastave od rudeče svile, naša purgarska godba je svirala vesele glasove, za godbo šest parov belih ovenčanih deklic, naš opat v zlati opravi, a za njim debeli senator pod kalpakom, in k tem sila gospode, meščanov in kmetov. Vse to se je mešalo, vse to sviralo, zvonilo, grmel, da mi je bilo prav milo pri sreč. Pri sv. Lacki smo se ustavili. Duhovniki so stopili v cerkvico, a narod je legel pod starimi, gostimi drevesi v zeleno travo. Dečki so skakali okoli se svojimi konjički iz sladkorja, deklice so si jemale svoje svete podobe, in bilo je vika in krika, kakor je to navadno na takih slavnostih. Moj oče je šel na kamen pod visokim drevesom, siromak se je jako utrudil od tolike vročine. »Oj sinko«, mi je rekel, »da bi imel kapljico vode ali vina; solnce peče grozno, prah se vzdigava do oblakov, a grlo mi je prav kakor pesek!« Jaz neumnež sem ostavil čutaro na vozu, pa mi je bilo jako žal, da mora moj oče siromak trpeti žejo. Gledal sem semkaj, gledal tja — ne bi-li se našla kapljica pri kaki kršeni duši — toda nič.

(Pride še.)

tivnosti in jednake dobrohotnosti do vseh ter da hoče služiti le jedni strani, mesto da bi skušal nivelirati in vzravnati nasprotja na podrejenemu uradu, namenjenemu vsej javnosti: tedaj ne more biti drugače, nego da mu rase število nasprotnikov od dne do dne in da ne more izostati dan, ki mu postane stališče nevzdržljivo.

Do pičice tako se je godilo z ravnateljem Pokornim. Hotel je služiti le Italijanom in z istimi zvezanim »konservativcem« birokratskega in nebirokratske pokolenja, a med tem se je od dne do dne širil propad med njim in veliko večino prebivalstva v področju tega ravnateljstva. Ogorčenje je raslo in je dobivalo izraza v ostrih besedah gori na Dunaju. Slednjič je hruška dozorela in je padla z drevesa, ker je morala pasti.

Da je gosp. Pokornemu že podpisan potni list iz Trsta v Gradec, vedelo se je že precej časa. Vendar je ostalo laško časopisje razmerno mirno. Ta mir si mi ne moremo tolmačiti drugače, nego da so laška stranka in nje pokrovitelji napenjali še enkrat vse svoje sile, da si ohranijo — poslužnega jim birokrata.

Ko pa so izvedeli iz listov, da »kar je, je«, ko so izvedeli, da se njih varvanec in pokorni pomagač mora pripraviti na slovo, tedaj pa je vzkipele v laških listih. To se je bruhalo jeza, to je vrisčalo in ta jeza je najbolji dokaz, klasična priča, kaj je bil poštni ravnatelj Pokorny za tukajšnje italijansko stranko in nje poitalijančevalne namene!! O »Piccolo« in »Independentu« vemo pač, da nimata navade zavzemati se državne uradnike — avstrijske. Če pa se kedaj vendar dogaja kaj takega, morajo biti posebni vzroki. Zato pa je besneje omenjenih dveh listov, češ, da so Slovani proganjali Pokornega le zato, ker je hotel biti le uradnik in nič drugega in ker ni hotel povpeševati aspiracij Slovanov — le tartiferija najgrše vrste. Mi nismo zahtevali ni od Pokornega, niti ne zahtevamo od nobenega drugega državnega funkcionarja, da bi podpiral naše agitacije, pač pa zahtevamo od vsakega uradnika, visokega in nizkega, da kaže jednako dobrohotnost do vseh, brez razlike narodnosti, ter da izvršuje državne temeljne zakone za vse jednako. To hočemo in nič drugega. Dali pa je Pokorny res bil tak uradnik, kakoršnih zahtevamo mi, o tem more soditi vsakdo po slavošpevih v »Piccolu« in »Independentu« od poprej, ko je stal trdno, in po izbruhih jeze sedaj, ko odhaja. Čujte, glede g. Pokornega moremo zatrditi polnim prepričanjem, ne le, da ni bilo tako, kakor trdijo »Piccolo« in družba, ampak, da je bilo ravno nasprotno. Mi smo bili nasprotniki gosp. Pokornemu, tega ne tajimo. Bili smo nasprotniki, ker mu prijatelji nismo mogli biti, ker nam je onemogočal sam svojim postopanjem, da bi mu bili prijatelji. Toda mi mu nismo bili nasprotniki zato, ker se ni utikal v političke agitacije, ampak zato, ker je notoriška istina, da se je ravno med njegovimi, podrejenimi mu uradniki razvilo najhuje slavofoštvo, ki se pojavlja dan na dan. Takega slavofoštva ni najti na nobenem državnem uradu v Trstu v toliki meri, kakor med izvestnimi poštami uradniki. Mi smo morali postati nasprotniki vitezu Pokornemu, ko smo videli n. pr., kako so se izvestni poštni uradniki o zadnjih volitvah ponižali v fanatične agitatorje za progressovo stranko. Nikar ne tajite tega, to so dejstva. Nikdar ne pozabimo onega trenutka izza lanskih volitev, ko je progressovska množica, psujoča Slovane, hkratu prirejela navdušene ovacije pred pošto palačo v priznanje za — storjene usluge. Te ovacije govore cele knjige! Sicer pa zadošča že hvala lista z »Independentovimi« tendencijami: državni uradnik, ki ga hvali tak list, je kompromitovan, a Slovani si pišejo le najboljše spričevalo, ako niso prijatelji takemu uradniku. Mi ne zavidamo dvornega svetnika Pokornega na takem prijateljstvu, konstatujemo pa, da so srčne vezi, ki so se plele med njim in laškim novinstvom, trdno veljavni dokazom, da je bila mera polna razlogov — za odhod viteza Pokornega!

»Piccolo« pravi tudi v svoji jezi, da so Slovani postopali tako proti Rinaldinju in Pokornemu, ter da postopajo tako sedaj tudi proti — Goëssu, ker oni sploh ne marajo nepristranskih uradnikov. Prav ima »Piccolo«: nepristranost Rinaldinija in Pokornega je bila iz istega kroja in ni torej nikaka krivica, ako se mečeta oba ta dva moža v jeden koš! Ali Goëss! O sedanjem gospodu namestniku vemo sicer, da ni naš; ali to bi vedeli

radi, da-li ima »Piccolo« res že kaj realne podlage za domnevanje, da sodi tudi grof Goëss v isti koš, v katerem po divni asociaciji misli ležita v srčnem objemu eksceleucia Rinaldini in dvorni svetnik Pokorny?! V svojem interesu in v interesu dobre stvari bi želeli, da temu ne bi bilo tako; in želeli bi, da bi tudi eksceleucia Goëss posnemal izgled drž. pravdnika Chersieha. Kakor je poslednji povedal jasno besedo, kako misli o »italianità del nostro foro«, tako naj tudi grof Goëss enkrat jasno pove odločnim dejanjem, kako misli o italijanstvu naših pokrajin. Vsakako naj ne pozabi njeg. eksceleucia, da je hvala »Piccolova« vsikdar jako — sumljiva stvar!!

Politični pregled.

V Trstu, dne 30. novembra.

Drjavni zbor. V večerajšnji seji zbornice poslancev je ministerski predsednik nasproti brezobzirnemu postopanju pruskih oblasti z avstrijskimi podaniki vendar enkrat pogodil akcentov, dostojnih ugleda države, ki se zaveda svojega dostojanstva in svoje moči! Pa je bil tudi skrajni čas!! Saj so že postopali tam gori z nami, kakor da smo njih vazali. Nam so kar diktirali vse možne obzirnosti nasproti njim, dočim oni sami ne poznajo prav nobene obzirnosti nasproti nam. Menimo, da je bilo dovolj poniževanja!

Grof Thun je odgovoril na interpelacijo poslancev Engela in Jaworskega radi brezsrčnega izganjanja avstrijskih podanikov iz pruskih dežel. Grof Thun je odgovoril rezko, pripoznavši opravičenost omenjene interpelacije. Izrekel je nado, da pruske oblasti spravijo svoje bodoče postopanje v soglasja z onimi oziri, katere smemo zahtevati mi. Ako bi se videli prevarjene v tej nadi, pa bode vlada z vso odločnostjo branila pravice svojih podanikov in poseže, ako treba, po represalijah.

Po tej energični izjavi, ki je bila vsprejeta od desnice splošnim odobravanjem, je prišlo do ostrega spopada med češkim poslancem drom. Heroldom in znanim vitezmom od noža, prof. Pferschejem, radi govora, katerim je prvi v prejšnji seji odločno zavrnil obrekovanje poslednjega, češ, da so češki poslanci uprizorili znane izgrede v Pragi. Herold je rekel, da je to laž. Včeraj se je torej oglašil posl. Pfersche, ker ga je peklo to zasluženno označenje, a tudi včeraj je žel se svojim odurnim postopanjem najodločnejši odpor na češki strani, ki je našel kaj drastičen izraz v tem, da mu je mnogo desničarjev kazalo nože v simboličen opomin na lanski nastop Pferschejev z — nožem v roki. Slednjič sta pritrdila Herold in Pfersche predlogu, da se izvoli odsek, ki izreče grajo.

V razpravi o trgovinski pogodbi z Japonom je jako razsežno govoril tudi minister za trgovino, baron Dipauli. Menil je, da treba neki večji zlog spraviti v našo trgovino z inozemstvom, zlasti treba tam vrlih trgovcev in sposobnih potovalcev.

Mej došlimi spisi je bila tudi peticija, predložena po posl. Hotiei, da se popolne evidenčni predpisi za rezerviste. Ta peticija se nanaša na znane afeze na kontrolnih shodih. Poslanec Hotiea je menil povsem resnično, da tu ne gre za armado, nego za poskus, naperjen proti češki narodnosti.

Prihodnja seja bode dne 6. decembra.

K položaju. Položaj je trajno tako nejasen, da niti takozvani »dobro obveščeni krogi« — ne vedo ničesar, kaj nam prinese jutranji dan. Jedinoto je menda gotovo, da nemške stranke iščejo poti in izgovorov, da bi se povrnilo — k obstrukciji. V ta jedini namen so menda stavili tisto več nego čudno interpelacijo, s katero so zahtevali pojasnila o namenih vlade in Čehov ter da so zagrozili, da sicer pristopijo zopet k obstrukciji. Tu jim je povod za obstrukcijo toliko kolikor gotov: ali jim vlada sploh ne odgovori, ali če jim odgovori, odgovori tako, da ne bode Nemcem prav. Torej: živela zopet vzbujena obstrukcija!

Dopolnilne volitve na Tirolskem. Predvečerajšnjem so se vršile v Trentu na Tirolskem dopolnilne volitve za mesta italijanskih poslancev, ki se ne udeležujejo sej deželnega zbora in so vsled tega zgubili mandate. Izvoljeni so zopet sami privrženci abstinenčne politike.

Iz komore italijanske. Predvečerajšnjim se je v tej zbornici vršila razprava o adresi na krono v odgovor na prestolni govor. Razni govorniki so se

potezali za to, da se razveljavijo vse izjemne naredbe, ki so se uvele radi izgrediv v mesecu maju, da se povrnejo normalni odnošaji ter vlada izposluje od krone pomiloščenje onih, ki so bili obsojeni radi izgrediv. (»Lavoratore«, ali si čul?!). V tem smislu je zlasti govoril Sonnino. Znani iredentovec in tržaški begun Barzilai je povdarjal isto tako, da more parlament izraziti željo po pomiloščenju. Socijalist Costa je menil, da pomiloščenje bi bilo le čin pravice (»Lavoratore«, ali si čul?!).

Ministerski predsednik Pelloux je menil, da nekaj treba storiti v varstvo miru. Vprašanje pomiloščenja da je dokaj komplicirano. Vlada mora podpirati razsodbe sodišč, da-si ne taji, da se je storil marsikak pogrešek. Čim bode imela vlada gotovost, da se ne ponove izgrediv, bode mogla misliti na pomiloščenje, a v tem trenutku da bi vlada ne mogla prevzeti odgovornosti.

Adresa se je vsprejela z veliko večino, kakor smo že javili.

Domače vesti.

„Edinost“ izide povodom jubileja Njeg. Veličanstva v petek jutraj ob 7. uri v slavnostni obliki ter prinese na prvi strani krasno podobo cesarjevo po najnovejši fotografiji z životopisom cesarjevim. Sliko smo dali navlašč napraviti za naš list od sloveče dunajske tvrdke Angerer & Göschl. V petek zvečer izide list ob navadni uri samo na dveh straneh po znižani ceni 2 kr. ter prinese zadnje vesti, nanašajoče se na jubilej cesarjev. V soboto jutraj izide »Edinost« ob 9. uri na 2 straneh po 2 kr.

Priredili smo tudi sliko cesarjevo posebej na trdem papirju, katera se bode prodajala kakor priloga »Edinosti« po 5 kr. v naši administraciji po vseh tabukarnah kjer se proeja »Edinost«.

Za jubilejno dijaško ustanovo došli so začasemu odboru sledeči darovi:

Gosp. Fran Kalister	2000 gld.
Tržaška posojilnica	200 „
Miha Truden	100 „
Ivan Mankoč	100 „
Josip Mahne	100 „
Anton Žlogar, župnik v Kranjski gori	1 „
Pevsko društvo »Zvon« na Opčinah (čisti dohodek veselice 26. jun. 1898.)	35 „
Goriup Alojzij, Prosek	10 „
Pogorelec Ante, potestnik in trgovec na Greti	50 „
Rodbina Macakova v Trstu	20 „
»Delalsko podp. društvo« v Trstu	200 „
Jakob Gomilščak, profesor veronauka na c. kr. realki v Trstu	10 „
Matej Andrejevič Trnovec, tržaškega višega sodišča svetnik	10 „
Ivan Jesenko, c. kr. gimnaz. profesor v Trstu	20 „
Vekoslav Furlan, ces. kr. računski svetnik	5 „
dr. Gustav Gregorin	20 „
I. Domicelj, trgovec v Kozini	5 „
Ivan Nabergoj	10 „
Fran Valenčič	5 „

Skupaj 2901 gld.

Nadaljne darove sprejema blagajnik dr. Gustav Gregorin v Trstu (Via Molin piccolo šte. 3).

Pozivljamo vse naše rodoljubno občinstvo tržaško in primorsko, da izdatnimi darovi podpre »Dijaško podporno društvo«, ki se ustanovi v Trstu o petdesetletnici vladanja našega cesarja, kateremu društvu je namen podpirati vse primorske slovenske in hrvatske dijake, ki bodo študirali na tržaškem gimnaziju. Naš boj za ravnopravnost našega jezika v cesarskih uradih otežuje najbolj okolnost, da nimamo zadosti slovenskih uradnikov. Koliko nadarjenih mladeničev primorskih mora se odreči študijam, ker jim nedostaje gnotne podpore! Temu nedostatku skušalo bode odpomoči novo društvo in dolžnost je vsakega zavednega Slovence, da se po svoji moči spomni tega društva, ki postane jedno najvažnejših v nas. V vedi je moč! Bodočnost naše učeče se mladine je bodočnost milega nam naroda!

ODBOR.

Hrvatski gimnazij — v Vrniku! »Piccolo« je zopet vznemirljen: izvedel je namreč iz slovanskih listov, da misli vlada zasnovati hrvatski gimnazij — v Pazinu. Ni sicer še zgubil nade, da je to le pobožna želja Hrvatov, un pio desiderio. Ali če že misli vlada prav zares na hrvatski gimnazij v Istri, naj ga vendar za božjo voljo ne zasnuje v Pazinu, ker bi taka odredba imela značaj, sovražen Italijanom, in bi bila žaljiva za ljudstvo istrsko. Če že vlada ne more drugače, nego da se ukloni koaliciji Slovanov vse države, pa naj v božjem imenu zasnuje hrvatski gimnazij morda — v Vrniku.

Ali dragi »Piccolo«, zakaj ne kar gori na Učki?! Tam gori je jako svež zrak in po menenju italijanske gospode je gotovo to dovolj pogoja za razvoj hrvatske mladine! Dobrohotnost te gospode za razvijanje kulturnih zavodov, je res upravljanljiva!

Le dobro je, da se mi ne mislimo odreči nadi, da ne bode mera te dobrohotnosti odločilna za to, kje naj se snujejo naši kulturni zavodi! Sicer pa se moti »Piccolo« glede mišljenja velike večine Pazincev, kar se dostaja hrvatskega gimnazija. Tu že moramo pahniti »Piccola« ven iz vseh iluzij. Ne le da gimnazij v Pazinu ni nikak pio desiderio, ampak mi vemo tudi prav za gotovo in iz dobrega vira, da se Pazinci ne bodo čutili prav nič žaljene po osnovi takega gimnazija, marveč si ga žele najiskrejeje iz lahko umevnih razlogov; razlogov, ki imajo svoj vir v politiki laške gospode, s katero politiko so srečno doveli tako daleč, da v Pazinu ni več ni gimnazija, ni vojakov, kateremu dejstvu je posledica: materijalno propadanje meščanstva. Ni čudo torej, da si meščanstvo le želi povrnitve vsaj jedne teh institucij, kakor se — iz istih vzrokov — boji razdelitve občine, zahtevane zopet le od iste brezsrčne in krute politike italijanske stranke!!

Tako torej, dragi, hrvatski gimnazij ni nikak »pio desiderio«; to je postulat, podprt od »koalicije vseh Slovanov države« in ta gimnazij se mora zasnovati prav v Pazinu, in ne v Kastvu, ne v Vrniku in ne — na Učki!!

Le pogoltnite, gospoda, to grenko kroglico, kakor jo bode moral, ako Bog da in sveta pravica, še — marsikatero.

»Lavoratoru« moramo povedati še nekaj ozirom na njegovo notico radi »odseka za novinstvo« na razstavi v Parizu. Znano nam je namreč, da je bil v dotični odsek za Primorsko pozvan tudi zastopnik »Piccola«, da pa ta poslednji niti podpisati ni hotel dotične okrožnice. Mi nismo poklicani, da bi branili primorsko vladno, še manje pa imamo razlogov za to, ali konstatovali smo to v pojasnilo, da so gospodje pri »Piccolu« sami krivi, ako laška liberalna stranka ni zastopana v rečenem odseku.

Ljubljana in cesarjev jubilej. Iz Ljubljane se nam piše: V slovenskem središču se je razvilo danes živahno gibanje. Pričele so se obširne priprave za razsvetljavo, ki bode o priliki jubileja v četrtek zvečer. Sosebno sijajno bode razsvetljena mestna hiša, pa tudi na drugih poslopih se že kažejo bogati okrasni. Velika razburjenost vlada po Ljubljani, ker so nemški nacionalci baje sklenili, da ne razvetlje svojih hiš. Tako očitno se norčevati iz lojalnosti slovenskih Ljubljancev, ne bi bilo varno! — Bogata kranjska hranilnica razrazsvetli svoje poslopje (vsled nemškonacionalnega upliva) le neznatno. Zanimivo je, da so dobili nemški nacionalci nekaj starih nemškutarjev, ki so agitovali po Ljubljani, naj se ob jubileju obesijo na hišah samo cesarske zastave. Ta načrt se jim je pokvaril popolnoma. Tudi ob cesarjevem jubileju se bode vilo po ljubljanskih ulicah neštevilno slovenskih zastav, ki bodo kazale, da v Ljubljano prihaja, če tudi počasi, odločnost in zavednost, ki bi že davno morala dičiti slovensko središče. Slovenski obrtniki in delavci v Ljubljani proslavijo cesarjev jubilej z shodi in raznimi zabavami. Slovensko gledališče priredi v petek zvečer slavnostno predstavo sodelovanjem slovenskih pevskih društev. Občinski svet ljubljanski bode imel v petek slavnostno sejo. Prodajalnice bodo zaprte.

I. izkaz prispevkov slovenskih občin za cesarjev spomenik v Ljubljani. Občina: Vrhnika 200 gld., Črnomelj 20 gld., Novo mesto 100 gld., Žilce pri Sv. Vidu 20 gld., Vodice 20 gld., Metlika 100 gld., Rakek 50 gld., Vipava 25 gld.,

Idrija 50 gld., D. M. v Polju 50 gld., Kranj 300 gld., Rudnik 40 gld.

Jubilejni spomenik blagoslovijo v Nabrežini dne 2. decembra 1898. ob 10. uri predpoludne. Na slavnost blagoslovljenja vabi odbor.

»Delavsko podporno društvo« se udeleži z zastavo obhoda na predvečer jubileja Njegovega Veličanstva dne 1. decembra t. l. Naprošeni so udje in drugo naše občinstvo, da se pridruži temu obhodu.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Grotu se je nabralo dne 6. t. m. pri okrogli mizi v gostilni rojanskega posojilnega in konsumnega društva 1 gld. 90 nč.; dne 5. okt. kakor navadni dar 2 gld. 70 nč.; dne 10. t. m. v pušici tudi v tej gostilni 2 gld. 91 nč.

Razvitje nove zastave. Dne 26. decembra 1898. razvije pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah novo društveno zastavo, v spomin jubileja cesarja Franca Josipa. Ob tej priliki priredi omenjeno pevsko društvo lepo primerno slavnost v novi veliki stekleni dvorani, katera se dogotovi do tega dne vsaj deloma, v prostorih »Narodnega doma« v Barkovljah. Ker se je nova zastava nabavila le iz dobrohotnih doneskov in ker za pokritje stroškov iste manjka še velika svota, se bodo dobrovoljni darovi sprejemali hvaležno.

Veselica, ki jo priredi rojanska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda, se bode vršila, kakor smo objavili dne 6. januarja t. l. na večer Sv. treh kraljev v prostorih slovanske čitalnice v Trstu. Na tej veselici bodo v nekaterih točkah nastopali tudi otroci rojanskega vrta, na kar bode posebno opozorjeno sl. slovensko občinstvo.

Za zavod sv. Nikolaja je podarila gospa Ivanka Vatovec, poslančeva soproga, 40 kron ter tako postala ustanovnica družbe. O tej priliki nam pišejo: To je že letos drugo društvo, kateremu prestopa vrta gospa kakor ustanovnica. Čast torej cenjeni gospej in gospodu poslancu, kateri naj bode v izgled nekemu drugemu gospodu, ki ne le da ne stori skoraj ničesar za naša društva, ampak še nabira med Slovenci za neslovenska društva in protislovenske namene. Ali res ne ve dotični gospod, da imamo mi Slovenci že dovolj narodnega davka? Kdo pomaga nam? Mar Nemci ali Italijani? Sami plačujemo šole! Sami vzdržujemo društva in časopise! Zanašati se ne smemo na nobenega, nego sami na-se in na svojo veliko poštinovalnost! In potem naj bi mi zlagali še za druge!

Nadalje so so podarile v to svrhu in postale podporne udinje: dična g. Rybačeva 6 kron, g. Kristina Fajdiga 2 kroni, g. Hvala Zofija 2 kroni, g. Ema Bartel 2 kroni, g. Justina Püschl, 2 kroni, g. Grabloviz 2 kroni.

Srčna hvala vsem častitim gospem darovateljicam! Bog jih živi, a drugi naj jih posnemajo!

Promet na c. kr. poštnih in brzojavnih uradih na dan cesarjevega jubileja. C. kr. poštino in brzojavno ravnanje nam javlja: V zmislu tozadevnih naredb visocega c. kr. trgovinskega ministerstva od 21. listopada t. l. št. 3792 bode dne 2. grudnia t. l., v dan Najvišjega 50-letnega vladarskega jubileja Njeg. Vel. cesarja, na tržaških poštnih in brzojavnih uradih promet se strankami omejen v sledečem obsegu:

Na glavnem poštnem in brzojavnem uradu (Trst 1) se službene ure delavnih dni za pisemski sprejem, oddajo brzojavk, za poste-restante in za telefonski oddelek nič ne spreminé, pač pa se urad za sprejemaje vožnopoštne pošiljatev zapre že ob 4. uri popoldne.

Glede oddajne službe se zadnje raznašanje listonošev (5³⁰ p. p.) opusti. Dostavljanje zavojev z vozom se bode vršilo le s prvo ekspedicijo ob 9. uri predpoludne, dočim boskladišče za odnašanje tovornih pošiljatev odprto do 1. ure p. p.

Na direkcijske blagajni in z le-to združenem uradu za denarno nakazovanje in hranilničnem uradu neha se služba ob 1. uri p. p., radi česar odpade tudi drugo raznašanje nakaznic.

Filijalna poština in brzojavna urada, Trst 4 (borza) in Trst 8 (prosta luka), se zapreta za promet se strankami ob 2. uri popoldne, vse druge filijalke v mestu, namreč Trst 2 (kolodvor), Trst 3 (Tergestej), Trst 5 (Piazza Giuseppe), Trst 6 (Barriera vecchia) in Trst 7 (Giardino pubblico) pa ob 4. popoldne.

Od onega časa naprej, ko se filijalke zaprlo dostavljale se bodo brzojavke izključno le iz glavne pošte.

Izpred porotnega sodišča. Včeraj je stal pred porotniki 33-letni težak Ivan K. Cleva radi goljufije. Porotniki so ga spoznali krivega in sodišče mu je prisodilo 2 leti ječe. Branitelj je prijavil pritožbo ničnosti.

22-letni težak Fran Masera pa je dobil danes 2 leti težke ječe radi tatvine. Kradel je bil namreč les na skladiščih južne železnice.

Narodno gospodarstvo.

Klavzula o carini na vino in produkcija vina v Istri.

O tem predmetu smo čitali v »Grazer Tagespost« nastopni članek:

Ko se je začetkom tega desetletja motrilo vprašanje, da-li naj se Italiji privolijo olajšave za uvažanja vina v Avstriji, ki je bilo takrat jako ovirano po visoki carini 20 gld. v zlatu in je bilo popolnoma onemogočeno za navadna vina iz južne Italije, določena za rezanje, so se producenti vina v naših pokrajinah, vprašani o tem, načelno izrekli za znižanje carine, ker so gojili opravičeno nado, da italijanski pridelek po svojih nizkih cenah otvori nova tržišča za trgovino z vinom in da bode to povspesovalo tudi prodajo naših domačih vin, in to ravno z ozirom na okolnost, da italijanska vina, imajoča v sebi mnogo alkohola a malo kisline, povzročijo veliko povpraševanje po naših vinih za svrhe »rezanja«, da prva postanejo potem sposobna za konsum. Nadalje se je pričakovalo odškodnine v izvažanju našega produkta v severno Italijo, kjer imajo vina neko sličnost z našimi. Benečija, Lombardija in Pijemont so bili takrat obiskani od trtne uši, pridelki na vinu ni od daleč niso pokrivali potrebščine in je bilo torej precej verjetnosti za precejšnje izvažanje vina iz naših krajev v severno Italijo. Pogodba z Italijo se je sklenila in z avgustom 1892. l. je padla ob carini 3 gld. 20 nč. vsaka pregraja proti uvažanju vina iz sosednjega kraljestva. Nemudoma so stotisoči hektolitrov našli svojo pot v Avstro-Ogersko.

Nade, ki so jih gojili naši producenti vina, se, žal, niso izpolnile; ne, prebiti jim je bilo še jedno britko razočaranje. Mesto da bi se bila naša vina v veliki meri uporabljala za »rezanje«, mesto nadejanega izvažanja v severno Italijo, se je pokazalo kmalu, da je našim vinom v italijanskih vinih navstal nepričakovan, jako nevaren konkurent. Praksa je pokazala kmalu, da niso naša vina služila za »rezanje« močnih južnih vin z vsebino alkohola 15 do 17°, ampak neka veliko ceneja tekočina, namreč — voda. Voda je tanjšala vsebino alkohola, a za barvilo niso bili v zadregi; kislina vinskega kamena je dajala nadomestilo za naravno kislino. Zajedno je Zgornja Italija dobila zopet dobrih letin na vinu in ne le da ni prav nič potrebovala naših vin, ampak je začela še sama, izkoriščaje ugodnost klavzule o carini na vino, izvažati svoja vina v našo kraje. Celó Toskana, katere vina (Chianti) so bila visoko spoštovana in so se drago plačevala, je uvela precejšnje izvažanje navadnih vrst po jako primernih cenah, katera vina so delala močno konkurenco našim namiznim vinom. V tem je bila podpirana gornja Italija po izredno dobrih letinah v spodnji Italiji. Celi železniški vlaki so prevažali v Toskano in v gorenjo Italijo apolsko grozdje, s katerim so primernim postopanjem in za mal denar pridodajali gorenjeitalijanskim vinom, kolikor jim je manjkalo alkohola in moči.

Gotovo je Italiji privoljena carinarska olajšava mogočno povspesovala medsebojno trgovino, vprašanje pa nastaja, da-li dobiček, prihajajoči iz te trgovine, odvaga škodo, ki jo trpe vinorodne pokrajine v monarhiji in tisoči vinogradnikov. Najhuje zadeta je pokrajina istrska, ki se je v predzadnjem desetletju z vsemi močmi lotila vinogradarstva ter je dosegla produkcijo do 700.000 hektolitrov. Cene za rudeča namizna vina, katera so se pred pogodbo z Italijo tudi ob bogatih letinah plačevala do 20 gld. hektoliter, so padale jako močno, in če so si tudi cene v zadnjih letih nekoliko opomogle, je to pripisati izključno le slabi letini, torej neznatni produkciji. V kakovo položnje bi pa prišlo tržišče z vinom v Istri, ako dobi dežela

zopet dobrih letin? Italijanska vina so si priborila Trst, Pulj in Reko, kjer so se najbolj spečavala istrska vina. Goriška in Kranjska, ki sti se isto-tako prištevali močnim konsumantom, začenjajo tudi zajemati iz neusahljivega vira doleneitalijan-skih vin. Tu odloča ravno — nizka cena. V Trstu vidimo, kako se v italijanskih pivnicah vina iz Brindisi, Gallipoli in Barletta prodajajo po 28 nč. liter, dočim se je dobro istrsko vino iz kvantita-tivno slabega leta 1897. v kleti producenta plače-valo približno po isti ceni. In vendar je italijansko vino obremenjeno z 16 nč. za liter po uvozni ca-rini in davku na užitnine! Ob takih okoliščinah je konkurenčni boj nemogoč, in ako se obnovi klav-zula o carini na vino v pogodbi z Italijo, uni-čeno bode vinogradarstvo istrsko in s tem resnični vir dohodkov te pokra-jine.

Italijanska vina, ki se prodajajo tu, so po-mešana z vodo, ker bi sicer bilo nemo-goče, da bi se prodajala za tako ceno. A dokler je samo voda — in mi si hočemo misliti tako —, ne trpi vsaj javno zdravje. Kake posle-dice za produkcijo in trgovino z vini istrskimi? Mej tem, ko na jedni strani državne in občinske blagajne trpe jako občutno škodo, ker resnični konsum vina daleč preseza množino resnično za-dacanega in obdačenega vina, dobiva ital. trgovci po najednostavnem potanjševanju vina z vodo veliko več, nego more istrski vinogradnik kdaj pridobiti vsem neopisnim trudom in vsemi troški. Legijoni para-zitov spravljajo v nevarnost že grozdje na trti in elementarne nezgode uničujejo ubogemu produ-centu kar čez noč ves trud njegove pridnosti. Dr-zavne in občinske oblasti bi delale v svojem in v interesu producentov in konsumentov, ako bi tr-govino z vinom podredile strogemu nadzorstvu; to bi bila izdatna usluga producentom, občinstvu in tudi poštenim trgovini z vinom!

Koledar.

Danes v sredo 30. novembra: Andrej, ap.: Justina, d.
Jutri v četrtek 1. decembra: Eligij, š.: Natalija, dev. muč.
Solčni: Lunin:
Izhod ob 7. uri 49 min. Izhod ob 4. uri 32 min.
Zahod „ 3. „ 48 „ Zahod „ 9. „ 53 „
Ta je 49. teden. Danes je 333. dan tega leta, imamo torej še 32 dni.

Brzojavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 30. Finančni minister je odredil, da je dne 2. decembra na vseh industrijskih podjet-jih, podrejenih finančni oblasti, po možnosti za-ustaviti delo. Delavei dobe vsejedno popolno plačo.

Dunaj 30. »Wiener Ztg.« javlja, da je de-želni predsednik kranjski, baron Hein, povišan v III. plačilni razred in je s tem stopil v vrsto na-mestnikov.

Dunaj 30. Dunajsko opozicijsko novinstvo je grozno razdraženo radi včerajšnjega odgovora grofa Thuna na interpelacijo poslancev Engela in Jaworskega radi izganjanja avstrijskih podanikov slovanske narodnosti iz Prusije. Sosebno huda je »Neue Freie Presse«, kateri list vsklika: »Ali sploh obstoji še zveza med Avstrijo in Nemčijo?«

Budimpešta 30. Ministerski predsednik grof Thun in finančni minister dr. Kaizl sta dospela danes semkaj. Grof Thun je prišel malo pred 10 uro v palačo ministerskega predsedništva, kjer se je posvetoval z ministerskim predsednikom ba-ronom Banffyjem in finančnim ministrom drom. Lukacsem.

London 30. Minister za kolonije Chamber-lain priobčuje v nekem tukajšnjem listu božični članek, v katerem izjavlja, da Anglija z veseljem pozdravlja vsako približanje do anglo-saksonske zveze, ker je, odzivaje se ameriški naklonjeno-sti, pripravljena do vsakega koraka v obrambo idejalov anglo-saksonskega plemena, namreč: člove-koljubja, pravičnosti, svobode in enakosti, ter da se ne plaši niti kakega contra mundum.

Carigrad 30. Vlasti še niso prijavile porti imenovanja princea Jurija, ker nekateri poslaniki še vedno čakajo na aprobacijo besedila od strani njih vlad. Nota poreče, da so admirali uvideli potrebo imenovanja voditelja uprave na Kreti ter da so vlasti izvolile princea Jurija Grškega, kateri je po-oblaščen, da vodi upravo začasno, dokler se stvar ne uredi definitivno.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

		Od for.	do for
Fizol: Koks	100 K.	12-50	12-75
Mandoloni	„	11-75	12-—
svetlorudeči	„	10-50	10-75
temnorudeči	„	10-50	10-75
kanarček	„	9-50	9-75
bohinski	„	11-50	11-57
beli veliki	„	—	—
„ mali novi	„	8-25	8-50
zeleni dolgi	100 K.	—	—
„ okrogli	„	—	—
mešani hrvatski	„	7-50	—
„ štajerski	„	—	—
maslo fino štajersko	„	—	—
ječmen, št. 10	„	10-75	11-—
„ „ 9	„	14-50	10-75
„ „ 8	„	14-—	14-25
Zelje, kranjsko	„	6-50	7-—
Repa	„	—	—
Krompir, štajerski	„	3-—	3-10
Proso, kranjsko	„	11-—	11-25
Leča, kranjska	„	—	—
Speh	„	59-—	—
Mast	„	56-—	57-—
Kava, Mocca	„	146-—	148-—
Ceylon Plant. fina	„	153-—	155-—
Portorico	„	144-—	146-—
Guatemala	„	103-—	105-—
San Domingo	„	104-—	105-—
Santos najfinejši	„ K.	92-—	93-—
„ srednjefini	„	88-—	89-—
„ srednji	„	82-—	83-—
„ navadni	„	78-—	80-—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	„	37-—	—
„ Centrifugal II. vrste	„	—	—
Concassé	„	38-—	—
razkosani	„	38-75	39-25
Riz, italijanski fini	„	21-—	21-50
italijanski srednji	„	20-50	20-75
Japan, fini	„	20-—	20-25
Raugoon, extra	„	15-50	15-75
„ I.	„	14-25	14-50
„ II.	„	11-25	11-50
Petrolej ruski, v sodih	„	19-—	—
„ v zabojih od 29 klg.	„	6-60	—
Olje, italijansko najfineje	„	67-—	68-—
italijansko srednjefino	„	59-—	60-—
bombažno amerik.	„	29-—	29-50
Malaga	„	36-—	37-—
Limonl mesinaki	zaboj	3-50	4-50
Pomaranče mesinske	„	4-—	5-—
Mandeljni dalmatinski	„	—	—
„ Bari	„	109-—	111-—
Pinjoli	„	78-—	80-—
Rožiči dalmatinski	„	10-25	—
„ pulješki	„	11-50	—
Smokve pulješke	„	14-—	—
„ grške v venci	„	17-—	—
Sultanine	„	60-—	64-—
Vamperli	„	29-—	30-—
Clbebe	„	46-—	47-—
Polenorka, srednje velikosti	„	40-—	42-—

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 29. novembra. (Izv. brzojav.)

Pšenica za december 73 1/2, za maj 71. Koru-za za december 39, za maj 39 1/2. Mast 517

Cvet proti trganju. (Liniment caspici).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostiholu, ganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 n. Razpošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“
Ph. Mr. M. Lensteke v Ijubljani.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljšje vrste
od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Nova centralna čevljarnica

v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih kon-kurenčnih cenah.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu šte. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo,
traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje
in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitiga železa,
vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč,
peči in štedilna ognjišča,
kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne,
nagrobne križe in obgrobne ograje, orodja za vsako obrt.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo

izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghenga št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gasperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenoci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V ednosti je moč!“